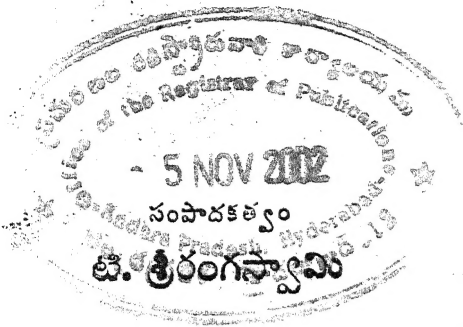

ప్రభువ

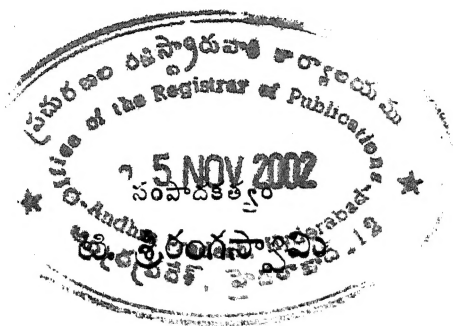
52/202

Estd. 1977

ప్రభువ

(కవితా సంకలనము)

5/11

శ్రీలేఖ సాహితీ

5-11-114/4 విద్యారణ్యస్మరి
వరంగల్లు - 506009

“ప్రభవ” ఉగాది

ముద్రణ : నటరాజ్ ప్రింటర్స్, వరంగల్లు.

ప్రచురణ : శ్రీలేఖ సాహితీ అయిదవ పుస్తకం

హక్కులు : సంస్థవి

వెల : ఒక నవ్వుదయం

“ప్రభవనాదం”

తెలుగు సంవత్సరాల చట్టంలో ప్రభవ తొలిది. ఈ ప్రభవకు ఇది తొలి సంకలనము. గత ప్రభవ గురించి తెలియనివారే ఈ సంకలనములో చోటుచేసుకున్నారు. గతంలో “ప్రభవ” పేరుతో ఒక త్రైమాసిక పత్రిక వెలువడినట్లుగా, ఆ పత్రిక ద్వారా శ్రీశ్రీ, కృష్ణకృష్ణ, జానుమద్ది హనుమచ్ఛాస్త్రి, వేదల మొదలగువారు సాహితీ ప్రపంచంలో స్థిర స్థానమును సంపాదించుకొనినట్లుగా వివరించింది. ఈ “ప్రభవ” లోని కవులుకూడా ఆ స్థాయిని పొందగలరనే ఆశ నాకుంది.

ఈ సంకలనములోని కొందరు సాహితీ ప్రపంచానికి పూర్తిగా కొత్తవారైతే, మరికొందరు లబ్ధి ప్రతిష్ఠలు. కొందరు పరిచితులు. ఈ విధముగా ‘ప్రభవ’ సంకలనమునకు ఒక ప్రశ్నేకత ఉన్నది అని భావిస్తున్నాను. అది పాఠకులు, విమర్శకులు నిర్ణయించాలి, ఇందులోని కవిత్వంపై సాధ్యమైనంత వరకు విమర్శకు తట్టుకుంటాయని భావిస్తున్నాను.

ఈ ప్రయత్నంనకు వెన్నుతట్టి అండగా నిలిచిన సాహితీ మిత్రుల ఔచార్యమునకు కృతజ్ఞతలు.

సాహితీ మిత్రుల సమైక్య భావనూర్తికి ఇది ఒక మధుర స్మృతి. సహృదయులు దీనిపైనుక ఉన్న చైతన్య ప్రసంగిని పోయికోగారనీ, వారి సహాయ సహకారాలను అందించగలరనే నమ్మకంతో....

మీ,

30-3-87 (ప్రభవ ఉగాది)

హన్మకొండ.

టి. శ్రీరంగస్వామి

శ్రీరేణి సాహితీ, వరంగల్లు.

శ్రీలేఖ సాహితీ ప్రచురణలు

శ్రీరామ శతకము - శ్రీ టి. రామానుజస్వామి	—	10-00
కవితాగానం - శ్రీమతి టి. ఇందిరా చిరంజీవి	—	3-00
(కవితా సంపుటి)		
నటు జంటిర్మెన్ ఆఫ్ వెరోనా - శ్రీ జి. దామోదర్	—	15-00
(తెలుగు అనువాదం)		
షేణు తరంగాలు - శ్రీ యల్. షేణుగోపాలరావు	—	5-00
ప్రభవ (కవితా సంకలనం) - శ్రీ టి. శ్రీరంగస్వామి (సంపాదకత్వం)		

∴ అభ్యుపడు పుస్తకాలు :-

మధుర (కవితా సంపుటి) - శ్రీ టి. శ్రీరంగస్వామి	—	10-00
దీపిక (కవితా సంపుటి) - కుమారి భండారు విజయ	—	6-00
శిఖరం (కవితా సంపుటి) - శ్రీ టి. శ్రీరంగస్వామి	—	3-00
విసంచి (వ్యాస సంపుటి) - శ్రీ టి. శ్రీరంగస్వామి	—	4-00

గవేషణ

— దాశరథి

గవాక్షంలో నుంచి గదిలోకి

గంతు వేసింది దొర్లనయ్యం

కత్తిపోట్లకి తట్టుకోలేక

నెత్తురు కక్కి మరణించింది సౌజన్యం

పట్టనగలు నట్టనడివీధిలో

పట్టుపడకుండా వెళ్ళిపోయింది దొర్లనయ్యం

సొన్న భూతిపరులు నిర్మించిన పాలరాతి

సమాధిలో పవ్వళించింది సౌజన్యం

దానవులు విజృంభించిన భరామండలంలో

మానవులకోసం జరుగుతోంది అన్వేషణ !

యెడారిలో పుడిసెడు నీళ్ళకోసం

ఇసుకలో త్రైధారకోసం గవేషణ !

వణుకుతున్న గ్రహమండలి

— డా॥ సి. నారాయణరెడ్డి

శోక తప్తవైరాగ్యం చుట్టు ముసుతుకున్నది
పేదవాడి పేదనలా వెన్నెల పడుకున్నది.

అలా అలా మేలుకున్న తెలివి తలుపు తెరవగా
ఇలా ఇలా మవిషి గుండె గిరిగిల మంటున్నది.

గుంపులోన ఒంటరిగా కునికే ఓ మానినీ :
ప్రతి నగరం దేవదాసు ప్రతిమలాగ వున్నది.

కొత్తరకం పరీక్షకుల కొలమానం తెలుసులే.
దానిచూపు మవిషి వస్త్రధారణపై వున్నది.

పొగచూరిన కిరణమైన అగుపించదు ఇక్కడ.
కటికిలేమిలో అద్దిన నటం ఎదుట వున్నది.

నమనమాజవాదమొక విషమ వివాదమే సుమా :
అడుగు మనిషి నెత్తిమీద గొడుగు పడగ వున్నది.

తళుకుమనే మృత్యుమూర్తినెలాగ చూశాడో
సూరదాసు జీవిక జోహారులందుకున్నది.

నేలమీద నరుడు ప్రయోగాలు జరుపుతూంటే
ఏమి ఖర్చు : గ్రహమండలి ఇలా వణుకుతున్నది.

మమత

— “నరనకవి” అద్దంకి రామానుజాచార్యులు

మమతకున్నది ఘనత
 మరువలేవిది యీ చరిత :
 సాహితీ మమతల నడత
 స్నేహానికి సుమ కవిత :
 సుమకవితల మమత
 తొలగించును జడత :
 నిజసురికు సాహితీలత
 తొలగించును కలత :
 సాహితీ మిత్రుల మమత
 చెప్పగలమె, ఘనత :
 ఘనతగల మమత
 బుధ జనులకు చరిత :
 మమతలకు గల మాట
 మంచి ముక్కల మూట
 పురికించును ఈ జగతి
 మదినింపును కాంతి :

జెండా

- రఘుశ్రీ

తన గొంతుకి తాడు దిగించి
 స్తంభం ఉపరితలంలో ఉరితీస్తున్నారని
 ఊహించి ఉక్కిరిబిక్కిరి అయ్యిందేమో?
 జాతినేతల చేతుల్లోంచి జారుకుని
 స్వేచ్ఛగా ఎగిరింది నా వన్నెల జెండా :
 సంతోషంగా, 'స్వతంత్రంగా' వింగినిందా :

అక్షరాలు నా నేస్తాలు!

— గరిశకున్ది రాజేంద్ర

అ: హృదయంలో పుడుతుంటాయి
 క్షణం, క్షణం, లక్షల అశాకుసుమాలు !
 ఈ పరికెడు మనస్సును ఉక్కిరిబిక్కిరి చేస్తూ :
 మోయలేని బరువును మోయలేక మోస్తూ :
 అక్షరాల నాశ్రయిస్తాను !
 ఈ హృదయం పగిలిపోకుండా
 నా అశాలత వాడిపోకుండా !
 పుట్టుకొచ్చే అశాకుసుమల్ని
 అక్షరాల్లోకి అనువదించి
 కాగితాలకతిస్తాను !
 నాబరువంతా నాటికప్పగిస్తాను
 ఈ అక్షరాఃశికించిన కాగితాలే సాక్ష్యాలు
 నా అశాకుసుమాలకు !
 అక్షరాలే నా నేస్తాలు
 నా ఆశల బరువు మోసేందుకు ,

యు (ఉ) గాది

— అనం దామోదర్ రెడ్డి (కమలశ్రీ)

ఏటేట నాపాట వినిపించగలను
ఎదఎదన ధర్మమే వెలిగిపోవలెను ;
మదిమది వేషగాలివలె పరుగిడవలె,
మానవత చైత్రవనమై విరియగవలె ;

వసంతుని ఆశయము పందెరసాలము
ఏ సమయదో దొంగ అనుచరుడు మతము
కాంతిని హింసించి తోటను చెరచునా ;
చింతనంత నేనిటులనే దావనా !:

గరళకంఠము నాది గళమెత్తి పాడనా ;
సురగంగవలె ఓల్గామెత్తియేపాడనా ;

పాపనంకిలమే ఎండిపోగలదు సుమా ;
భావన రవిన్ద్రమండ చిగుర్పుగా పేర్చు ;

అమవి అశాకథల బ్రతుకులు పూయవలె
అవి మల్లెలుగ శ్రమ విజయమునే పాడవలె ;
ప్రకృతిని నే నిల్పితిని, ప్రగతి గుడియు(ఉ)గాది
ప్రభవ కాంక్షపూజ, శశితారల కృషియునిది ;

యావ

— డి. శ్రీధరచార్య

నేటి సమాజంలో
 డబ్బు లేకపోతే సర్వం శూన్యం
 అత్తీయతలు - అడంబరాలు
 పేద్రులు - వేడుకలు - పెళ్ళిలు
 బంధనాలు - అన్నీ బలాదూర్
 అన్నలేడు కట్నాలు పెట్టనిచో
 భర్తలేడు కులాసాలు తీర్చనిచో
 తండ్రిలేడు పాకిట్ మనీ ఈయనిచో
 బంధుత్వం లేదు బహుమతులు తేనిచో
 ప్రతివాడిలో 'యావ'
 డబ్బు యిబ్బడి, ముబ్బడిగా పెంచాలని
 చిటికెలో లక్షలు, కోట్లు గడించాలని
 ఈయావను తీర్చుకోవడంలో
 మనుష్యత్వం - మానవత్వపు
 కంఠాన్ని సులిమేస్తోంది
 'సమాజం' గుడ్లు మిటకరించి చూస్తోంది
 తనకూ అందులో "భాగం" వుందని

శక్తి స్వరూపిణి

— శ్రీవీణ

ఈ దర్శిత్రి చక్రిత్ర ఒడిలో
 వరకట్నపు మంటల్లో
 నిత్యం వినిపించేవి
 సజీవ దహనపు కేకలు
 అనునిత్యం కనిపించేవి
 మలిగిన జ్యోతుల గాధలు
 యింకా ఎన్నాళ్ళో కాదీ వ్యవస్థ
 అబల సబలగా మారేవరకే....
 కఠినాత్ముల అంతం చూపే వరకే
 వ్యక్తికాదు తానొక శక్తిని చూపేవరకే

ఈల

— టి. ఇందిరా చిరంజీవి

ఒక సుందరమైన సంధ్యా సమయాన
 ఫలపుష్పభరితమైన తోటలోన
 కూరుచుంటివి పొగడచెట్టు నీడలోన
 పాడుచుంటిని పాటలో లీనమై
 భావతరంగములు అలనల్లన నడయాడ
 మలయమారుత రాగాలాపనలో
 మెలమెల్లగావీచు చిరుగాయలలో
 రాయచుండె ఎడనెడ పొగడపూజలులు
 (అంత) వీనులకుసోకెను సన్ననిఈలధ్వని
 గానమాపి అటునిటు చూసితి
 ఓహో! ఎవరో! కొంటె కుర్రవాడు
 కుర్రతనమున ఈలవేసెనటంచు
 కానరాదేడీ కనుచూపుమేర
 ఎరల పాడుటకు మొదలిడితి
 సాగించెను పోటీగా ఈలపాటను పోకిరి
 క్రోధమున వలు వైపుల దృష్టిసారించితి
 కనుగొంటిని చెట్లగురులులలోన
 అమ్మదొంగ! దొరికినాటడంచు
 అంతరంగమున అహోదమందింతి:
 తుంటరి కస్తూరి పిట్టనుజూచి:

గిత్తు జరుపుకుందాం!

— వరిగొండ కాంతారావు

దొరసానికి పోరలు మస్తు
 తొమ్ములెండిపాయె
 పాలాలక పాయె
 దొరసానికి ఒక దానిది
 తనబిడ్డల నోరుగట్టి
 దొరబిడ్డకు పాలుదాపె.
 దానిదాని పాల్జీకన
 దొరబిడ్డలు మారాజులు
 దాని 'లంకె' పోరలకు
 నాగరికము తెచ్చదనిరి.
 ఏదడిగినగాని నీకు
 ఎందుకు పోరా అనిరి.
 దొరసానిది పట్నమాయె
 దానిదేమొ మెతుకుసీమ
 గులాబోల్ల మేం జేస్తాం?
 గిత్తు జరుపుకుందాం

మానవత్వము

— ఉషాకిరణ్

కలానికి లేదు ఖలం
 “దళం”నకు లేదు మతం
 హితములో కలదు మమత
 సమాజ శిలలను
 సహన ఉలితో
 మలుచు శిల్పాన్ని
 సుత్తితో నిరాశ దెబ్బ వేయకు,
 చెదిరిన గుండెలను
 చిగురు మెత్తని రూపాన్ని
 హృదయ రయముతో సాధించు
 కళామయమైన జీవితలోనే కలదు
 సంఘ శ్రేయస్సు మానవత్వం
 నిరంతరము సాగిపో కడలిలా:

కాక మరేమి

— ముడుంబై వరదాచార్యులు

భౌతికతయే భవ్యమనుచును
 పరముకడకును నెట్టివేసి
 కుటిల రాజకీయరాగం
 రమ్యంగా జీర్ణించుక
 రంగు రంగు కలరిగనుచు
 ఊహలోకాలను
 ఉత్సుకతో గననేర్పిరి
 నేతనేర్పు కొటిల్యం
 కాదంటిరి కమ్మదనం
 ఒడలెరుగని ఉద్రేకం
 ఫలితంగా క్రౌర్యం,
 ఏరంగం కనుగొన్నా
 వీరంగం శాండవించె
 అక్షయంగ జ్ఞయముజేయ
 ప్రభవించెను ప్రాభవమని
 సంతసించి బ్రతుకుదారి
 సాగువింక వెతయేలని
 (తృప్తిపడక తప్పదెప్పుడు)
 అశించుట అతికాంక్షే

మరచిపోకు మానవుడా!

— భువనగిరి నాగరాజు

నీ అక్షులలో —

అవేశాల అగ్నిపర్వతాల రగిలింపులెందుకు ?

ఎదఎడలో అనందనందనాలను పెంచగలగాలి ,

నీ తలపులలో —

అన్వాయుధాల వ్యూహాల రచనలెందుకు ?

అందరికీ

అనురాగ మరందాలను పంచగలగాలి :

మరచిపోకు మానవుడా :

దేశాలు, దేశాలు - రాష్ట్రాలు, భాషలు వేరైనా

మమత నీమతం - సమత నీ కులం :

నీ మాటలు - వెన్నెల జల్లులై కురవాలి :

నీ చేతలు - మల్లియ పువ్వులై విరియాలి :

అవేశం అవుతుంది - నీ జాతికి సమాధి :

మానవత్వం కావాలి - నీ మతానికి పునాది !!

ధర్మం

— శ్రీమతి ఎస్. మోహినీ ప్రసాద్

వస్తున్నా నే వస్తున్నా ప్రళయ కాల గర్జనలా
సముద్రపు ఉప్పెనలా ఎడారిలో తుపానులా
కాలసర్పము కాటులా వస్తున్నా నే వస్తున్నా

అన్యాయం అక్రమాలు నశింపజేస్త
నీతికి నిజాయితీకి నీడను ఇస్తా
దౌర్జన్యం దోపిడీలను అంతం చేస్త
అభ్యుదయం అందరికీ నే అందించేందుకు "వస్తున్నా"

దగా నాయక్యనందరిని క్షమించేందుకు
బుద్ధిలో బృహస్పతులను రక్షించేందుకు
మోసగాళ్ళ చేతులను ఖండించేందుకు
మోతుబయల గుండెల్లో విద్రవించేందుకు "వస్తున్నా"

పెద్దలనంతా మిద్దెలనుండి దించేందుకు
పేద, గొప్ప విభేదాలను తెంచేందుకు
సమానత్వం అందరిలో ఉంచేందుకు
అధర్మాన్ని కాలరాచేందుకు
ధర్మదేవతను నే వస్తున్నా

చార్మినార్ మరణాలు

— టి. మల్లయ్య

నవంబర్ పదిహేడు: నవోదయానికి పునాదులు:
 చార్మినాథ మరణాలు: చరిత్ర పుటలో లిఖితాలు:
 వద్మజ, గిరిజ మరణాలు: కుటుంబాలకే సంకేతాలు:
 నలుగురు కుటుంబమరణాలు: నరలోకానికి కన్నీడు:
 అన్నగపుట్టిన అన్నయ్యలకే: అకాలమరణము జరిగేనా:
 అన్నగపుట్టుట పాపంకంటె: గిట్టుటమేలని తలచేనా:
 వరకన్నపు కోరల్లో: అమాయక జీవుల మరణాలు:
 చాలీచాలని సంపాదనతో: కాలముగడిపే జీవులెందరో:
 అత్తమామల పోరుతో: చాలీచాలని భర్తలతో:
 అగ్నికి అహుతి కొందరు: మరణమే మేలను ఎందరో:
 చేరముకోసము చదువులుచదివి: అక్షరాలుగా లక్షలు అడిగి:
 అభాగ్యజీవుల ప్రాణంతీసే: ధనకామాదుల తరమండి:
 కదం కదం కలపండి: అడుగురో అడుగు వేయండి:
 దేశసేవ చేయండి: జగతికోసమే నిలవండి:

ప్రభవావిర్భవం

— కె. వి. సంతోష్ బాబు

కాలచక్రమదిగదిగో
వసివడిగా పరుగిడుతూ
మిరోక్రాత్త వత్సరాన్ని ప్రసాదించబోతుందట
'క్షయ' లోపలి రాక్షసత్వ
మతమౌఢ్యపు క్షయరోగం
అంతరించి పోతుందట. 'క్షయ' క్షయయై పోతుందట
మానవత్వమీ మహిమై

స్థిరమై వెలుగొండేనట
సుఖ శాంతులు, సంతోషం
పృథ్విని పృథవిస్తాయట.
కరువు కాటకాలు లేక
ప్రళాంతిగా ప్రళయంతా
నవ్వుల పూజిల్లులతో
బ్రతికే శుభ వత్సరాది
ప్రభవ శుభాగమనానికి
స్వాగత గీతిక వ్రాస్తా.

జవాబు చెప్పండి

— నమిలికొండ బాలకీషన్ రావు

బానిసత్వం నుంచి
 బానిసత్వం వరకు ఎదిగిన
 ఈ స్వేచ్ఛా స్వతంత్ర ప్రపంచ రాజ్యాంగంలో
 ఇంకా చస్తూ బ్రతుకుతున్నాం
 కొందరికి బట్టలులేక
 మరెందరికో తిండిలేక
 కొందరి అగత్యాలకు
 ఇంతెందరో రక్తనమ్మదంలో ఈడుతున్నారు
 ఎందరూ ఆభాగ్య శ్రీల
 కన్నీటి సముద్రాలు పొంగుతున్నాయి
 ఏ మానవత్వం..... చెలియకట్ట వేస్తుంది
 ఇంకా.....
 స్రవించం భస్మీపటలం కాకముందు
 ఆకాశంలో అణుయుద్ధం జరపకముందు
 అహం, డబ్బు, స్వార్థం
 మూడు మనిషిలో కూరుకుపోయి
 ద్వేషంతో తన్నుతాను భన్మం కాకముందు
 ఈ యుద్ధ ప్రయత్నాలు ఎందుకు
 ఒక్కసారి చెప్పండి జవాబు

నిరీక్షణ

— వీరాచారి

కలరి ఇంద్రదనస్సు మీద
 కన్నీటిబొట్లు రాలుతున్నాయి
 తుపాకి గొట్టాలు అహింస
 సిద్ధాంతాన్ని పల్లిస్తున్నాయి
 పులులు మేకల్ని కాస్తున్నాయి
 ఏర్పాటువాద పల్లకాబ్బో
 జాతీయత పురుషు పోసుకుంటుంది
 నేస్తం: ఇదే మా ప్రజాస్వామ్యం
 ఆచరణలేని సిద్ధాంత జెండాలు
 అకాశంలో ఎగురుతున్నాయి
 అకలితో మాడే దొక్కలు
 ఎర్రక్షన్ వైకుంఠపాళిలో
 మందు, మగివ, దబ్బు దౌర్జన్యాల
 సర్పం వాతబడుతున్నాయి
 నిజాన్ని తిరికించే కళ్లలో దైన్యం తప్ప
 ధైర్యపు అగ్నికణికల్లేవా ?
 అరాచకం నియాన్ బిల్బులా వెలుగుతుంది
 అయినా : నిన్నటి నుంచి నేటిలాగ
 నేటినుండి రేపు పుడుతుందన్న
 ఆశతోనే నిరీక్షిస్తున్న శ్రీభవ కోసం

పరిశోధన విద్యార్థి తెలుగు విభాగం, కాకతీయ విశ్వవిద్యాలయం వరంగల్.

జాగరణ

— పెద్దూరి వెంకటదాసు

నండూరి ఎంకి విశ్వనాథ కిన్నెరసావి
 బావకవితలయందు బాసిల్లు పూబోడి
 కాలేజీ కుర్రాళ్ళ కలల రాణి
 కిట్టమనేదొకటి నిన్ను కబిస్తుందని
 కన్నెపిల్లల బ్రతుకు కన్నీటి గోడని....
 అడుతూ పాడుతూ వెళ్ళిన నలుగురు అక్కచెల్లెల్లా
 “చార్మినారు ఎక్కి దూకిరంట”
 అబద్ధ, నీకావార్త అందలేదా !
 నీకునీవే శత్రువన్న నాదం ఉంది
 నీవు తలచుకుంటే చేయలేవిదేముంది
 ఉగ్రుపాలు పట్టిన తనయుడే
 సిగ్గుతో తలవంచుకునేలా చేస్తుంటే
 ఏమిటిని మౌనం?
 ఆపకపోయావో ఈ మారణహోమం
 ప్రీ జాశికే నష్టం

అశ్వా

— తాతీరాజు

అక్కడేదో
 కళాకారుల పోటీ జరుగుతుందంటే
 నువ్వు కనిపిస్తావేమోనని
 అతంగా వెళ్ళి
 విజేతల బృందంలో కళ్ళతో వెదికాను.
 నీజాడ లేదు
 హతాశుణ్ణయి మరలివచ్చేక
 అలస్యంగా స్ఫురించింది—
 తీర్పురుః వరసలో
 నువ్వున్నావేమో :

జీవితం

— కుందరపు పద్మావతి

అర్థం లేని జీవితం
 నిరాశ విండిన కెరటం
 సహృదయతలేని హృదయం
 లక్ష్యం లేని జీవితం
 అవుతుంది నిర్లక్ష్యం
 తప్పిలేని మనిషికి
 ఆకారణం జీవితం

చీకటి - వెలుగులు

— యల్. వేణుగోపాల రావు

చీకటింట్లో మనమున్నా
 చీకటి బ్రతుకులు కాకూడదు
 ఆశలు తీరకున్నా
 నిరాశ చెందకూడదు
 సూర్యచంద్రులు అస్తమించినా
 మమతలు అంతరించకూడదు
 జీవిత పోరాటంలో ఓడినా
 రేపటి పోరాటంలో గెలుపు తప్పదు
 కాలయముడే ఎదురుపడ్డా
 జడిసి లొంగకూడదు
 నింగి గుభాలుమవి కూలినా
 మనస్థయిర్యం వదలకూడదు
 పలువురి సకపకలు ఎన్నా
 మనిషి వెలవెల పోకూడదు
 ప్రపంచమంతా శత్రువులైనా
 ఎదురించుటకు వెనుదీయకూడదు
 మనుషుల వైఖరి మారితే
 బ్రతుకు చీకట్లు తొంగవచ్చు

ధనస్వామ్యం

— కొమర్రాజు రామలిక్కి

ప్రజాస్వామ్య ముసుగులో
 ధనస్వామ్యం రాజ్యమేలుతున్నది
 అన్యాయం అవినీతి అయిదాలుగా
 దోపిడీ దౌర్జన్యాలే లక్ష్యంగా
 ధనవంతుడు ధనహీనుడిని
 బలవంతుడు బలహీనుడిని
 అణచివేసే సంప్రదాయం
 అలాగే కొనసాగుతున్నది
 ఈ రెండు వర్గాలమధ్య ఎప్పటికీ
 అంతులేని అగాధమే
 ఈ అసమాన వ్యవస్థలో సామ్యవాదం
 కేవలం ఒక నినాదమే.

లాంచనము

— “రామభోజ”

అడుగడుగున లాంచనము
 సర్వవేళలా నీకు నీరాజనము
 నీ, నా స్వవర భేదం లేదు, ఇది నాజం
 సమ్యుల మర్యాదలు అందుకునుచే, నీ ధ్యేయం
 సకల భోగాలను భరించుచే—
 లాంచనప్రియుల తీవిత లక్ష్యం
 సర్వే సర్వత్రా నీ పరిభంజనం
 పీడితుల అహ్యామ్యా పునాదులపై
 అందంగా ఆధారమేడలు నిర్మించి
 అపై సఫారి సూట్లు ధరించి
 వీసి కార్లలో విహరించి
 మధురామృతము సేవించి
 రంగరంగ వైభోగంగ
 జగమేలుతున్నారు, నీ భక్తులు
 వల్లవేస్తున్నారు అపై గాంధీ సూక్తులు
 మిగిలింది మిగులుతుంది—పీడితులకైముకలగూడు
 వినేదెవరు ఆ దీనులగోడు
 వీయక మానదు యుంయూ మారుతం ఒకనాడు
 తప్పదు లాంచనాల మేడకు వినాశమానాడు

బావ వీచిక

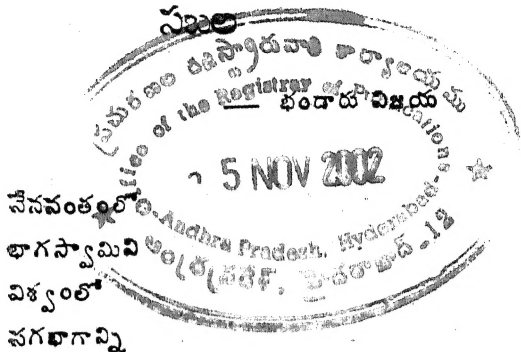
— “లాంస”

దుఃఖసాగరం అవలివెపున్న
 ప్రియనేస్తం....
 నన్ను ఆ దరికి చేరమంటున్నావా
 రావాలనే ఉంది కానీ....
 మువ్వెక్కిన పయ్యారినాన
 నేనెక్కితే తిరగబడ్డా నంటోంది
 తన శరీరంమీద పడ్డ
 నీ చరణార విందాలి జాదయ
 చెరిగిపోతాయనేమో
 మువ్వెకుతుంటే
 హృదయాన్ని చీల్చుకొని
 తారల్ని రాల్చిన అకాశం
 నే బయలుదేరుతుంటే
 చిమ్మచీకటి ముసుగేసింది
 నీముఖచంద్రబింబం నాడుతుందేమోనవి
 మబ్బులవాటుకెక్కిన సూరీడు
 నాపై విప్లవకణికల్ని విసురుతున్నాడు
 అయినా....
 నేనటువైపుకెందుకు తెచ్చా
 ఎలాగూ నా గుండె నీతోనే ఉందిగా....

స్మరించి తరించుదాం

— గులాంనబి

ఓ ప్రభవా! నీ ప్రభావ ప్రవాహానికి
 ఎటువైపున వారిలో - ఎదురీడేవారిదెంత శాతం ;
 నీవు ప్రభవించిన నాటినుండి - ఏజేట పుట్టినరోజు పండగలు
 అరవైవత్సరాల కొకమారు - షష్టిపూర్వ్యత్నవాల సంబరాలే-కాని;
 ధర్మాధర్మాలు తారుమారై - ధరాతలి వరహాసం జేస్తుంటే
 భక్షకుల రక్షించే వారేకాని-శక్తించే నాథులే లేక,
 అధికార కామ దాహానికి-అస్తులు పెంచే విపానకు -
 వాయుగుండాలకు-వాహనాల ప్రమాదాలకు
 బలియయ్యే ప్రాణాలెన్ని? చితికిపోయే బ్రతుకు లెన్నెన్ని? "ఓ॥"
 ఇకనైనా - అక్షయమైన అరిష్టాలు క్షయమై
 ప్రజలు కోరు ప్రశాంతత ప్రభవమై
 తీవ్రచేదు ఒగదు పులుపుల మిళిత ప్రభవ 'పచ్చడి' గ్రోలినట్లు
 సుఖ దుఃఖాల జీవిత పాయసాన్ని గ్రోలుటద్వారా
 వినుతన విశ్వకళ్యాణాన్ని ఆశించుపేకాక;
 మనమంతా ఏకమై - ఏకైక సర్వేశ్వరున్ని
 భక్తితో సదా స్మరించి తరించుదాం ;

సేనవంతుల
 తాగస్వామి వి
 విశ్వం
 పగతాగన్ని
 నేను తలచుకుంటే
 అనంతాన్ని అవిరి చేయగలను
 విశ్వాన్ని నాశనమొందించగలను.
 వన్నదిరివి మరోసారి అన్నావా
 నా పొక్కులను కాలరాచేస్తావా?
 నా ఆలోచనలకు అడ్డం వచ్చావా.....
 విన్నీ ప్రపంచ ప్రళయాగ్నిలోకి
 అహూతి చేస్తాను
 స్వరూపాన్ని మనిచేస్తాను
 నేను నేటి
 వవనాగరిక
 సమగీతిక "సది"ను

కవిత

— యం. రత్నాకర్ రావు

మడుర న్వస్పాల్లో
 మూగమనసు భాషలతో
 ప్రేమానురాగాల పుర్ణజలలో
 అర్థంకాని అలోచనలతో

విందు పున్నమి వెన్నెలలో
 కోర్కెలు పెంచే కల్పనలా
 కరగించే కాలకన్యలా
 లోగిలిలోని అభిసారికలా

తొంగిందిన అడ్డుతెరలలో
 తీయనైన చిరునవ్వులతో
 చిలిపి కన్నుల చూపులతో
 కాలి అందీయ రవళులలో

నాలోని రాగాన్ని పనితలా
 నాలోని గానాన్ని కవితలా
 నీలో వన్నెక్కం చేసుకోవా
 నా కవితకాని కవిత.

ఈనాడు ఎక్కువమంది కవిత్వం
అని రచనలు చేస్తున్నారు.
భావ స్ఫూరణ కంటే - విషయం
చెప్పటం ప్రధానమయి పోయింది
రూపం, శిల్పం, విషయంలో శ్రద్ధ
ఉండటం లేదు:
అయితే ఈ "ప్రళయ"లో నూతన
వర్ణ చక్రం పాళిరంభమయింది
రచయితల్లోనూ నూతన
చృష్టి, చైతన్యం కనిపించవలెవని
అభిప్రాయంలో తప్పులేదు.
ఈ సంపుటిలోని యువకులు
నా ఆశను నఫలం చేస్తారని
ఆశిస్తున్నాను.

డా॥ కోవెల సుప్రసన్నాచార్యులు

కాకతీయ విశ్వవిద్యాలయం, వరంగల్లు.